Colțul arbitrului de fotbal

Cum ne pot ajuta antrenorii

Din rîndurile arbitrilor de fotbal pornesc tot mai des propuneri ca antrenorii și arbitrii de fotbal să-și unească forțele, să muncească în comun mai organizat pentru a realiza obiectivele pe care Consiliul General U.C.F.S. și Federația Română de Fotbal le-au pus în fața jucătorilor și specialiștilor din fotbal.

Considerăm că acest fel de a privi lucrurile este firesc, acești doi factori importanți (antrenori și arbitri) trebuind să găsească unele căi comune pentru atingerea principalului obiectiv actual: RIDICAREA NIVELULUI FOTBALULUI NOSTRU LA PRESTIGIUL DE CARE S-A BUCURAT — NU DE MULT — PE PLAN INTERNAȚIONAL.

Despre colaborarea antrenor-arbitru s-a vorbit foarte mult de-a lungul anilor. Ea a fost în permanență obiectul unor discuții mai largi în tabere de pregătire, în ședințe plenare, iar într-o serie de directive date de conducerea fotbalului a apărut ca o necesitate, ca o sarcină care trebuie realizată. Sîntem convinși că se pot scrie multe despre această colaborare, în ciuda părerilor unora că între activitatea arbitrului, desfășurată în cursul unui meci și activitatea antrenorului nu este nici o legătură. Credem că aspectele muncii de colaborare trebuie să îmbrace forme foarte variate, în care fiecare dintre factori să contribuie în aceeași măsură.

După părerea noastră, aceste forme de colaborare ar fi:

1. **ELUCIDAREA ÎN COMUN A REGULILOR DE JOC DIFICILE ȘI ÎN SPECIAL A CELOR INTERPRETATIVE** (lăsate de regulament numai la aprecierea arbitrului).

În această privință, exemplele practice din activitatea concretă de instruire și arbitraj sînt concludente. Dacă din infinita varietate de posibilități a folosirii forței fizice luăm ca exemplu „INTERVENȚIA PRIN ALUNECARE" — foarte mult folosită de o serie de jucători ca Greavu (Rapid), Popa (Dinamo) și alții — ajungem la concluzia că acest mod spectaculos de a deposeda pe adversar de balon nu este extins în măsura în care el este folosit de mulți jucători cu renume de pe continent, pentru că:

— pe de o parte, antrenorii — de teamă ca jucătorii să nu fie sancționați de arbitri — evită să insiste în procesul de instruire asupra învățării acestui fel de a ataca;

— pe de altă parte, arbitrii, interpretînd abstract atacul, sancționează chiar cînd acesta este făcut în condițiuni regulamentare (de teamă ca nu cumva atacul să se producă în suprafața de pedeapsă și să fie nevoiți să acorde lovitură de pedeapsă).

Lăsat de regulament la aprecierea arbitrului și numai a lui, acest fel de a ataca nu va putea fi extins dacă antrenorii și arbitrii vor avea puncte de vedere proprii, diferite.

Împingerea cu umărul în umărul adversarului, în disputa pentru balon, este permisă atunci cînd este realizată de pe poziții egale. Atunci cînd este realizată prin avînt de la distanță sau semidistanță și produce dezechilibrarea, aruncarea sau căderea adversarului, împingerea care a avut cel mai regulamentar aspect devine joc violent și se pedepsește.

Ce se va întîmpla dacă arbitrul ar fi străin de modul cum antrenorul a înțeles să aplice spiritul regulamentului în această problemă a folosirii forței fizice? Ce s-ar întîmpla dacă între antrenori și arbitri nu se vor fi stabilit în cursul procesului de instruire limitele pînă la care împingerea este permisă și dincolo de care nu mai este permisă? Arbitrul va sancționa uneori împingeri permise sau invers, nu va penaliza împingeri violente.

Regulamentul de joc nu stabilește — și nici nu ar putea stabili — un hotar în această privință. În primul caz, jucătorii sancționați s-ar dezorienta pe teren, jocul s-ar dezorganiza și munca antrenorului s-ar irosi. În al doilea caz, s-ar dezlănțui duritățile, calitatea jocului ar avea de suferit, iar munca antrenorului ar fi lipsită de posibilitatea de succes.

Exemple de acest fel se pot da multe. Aspecte de genul celor arătate mai sus nu vor putea fi niciodată elucidate dacă ele nu vor fi discutate în comun și experimentate la antrenamente.

2. **STABILIREA SPIRITULUI DE JOC LA O PERIOADĂ DATĂ.**

Fotbalul nostru a cunoscut de-a lungul anilor numeroase transformări. S-au dat indicații să se joace fotbal în forță, s-a renunțat la acest fel de joc în favoarea unei pregătiri atletice, pentru ca astăzi să ne găsim în fața unor noi îndrumări de joc care, prin natura lor, îmbină armonios toate elementele și tinde către spectacole fotbalistice de un ridicat nivel. În actualul stadiu de dezvoltare a fotbalului, cînd se pune accent pe pregătirea tehnică a jucătorilor, arbitrul trebuie să vină în ajutorul antrenorului, prestînd arbitraje mai severe, spre deosebire de cele cînd accentul se punea pe jocul atletic.

Arbitrajele mai severe practicate în prezent de marea majoritate a arbitrilor — consecință a cursului de perfecționare de la București din august 1969 — pot determina jucătorii să se dezbare de anumite deprinderi (tineri, împingeri etc), asupra cărora poate antrenorii nu au insistat prea mult, dar care pot fi corectate printr-o cunoaștere mai temeinică a prevederilor art. 12 (GREȘELI ȘI INCORECTITUDINI). Aceasta se poate realiza practic în cadrul jocurilor de antrenament conduse cu regularitate — și pe o perioadă mai îndelungată — de un arbitru lector.

3. **CONTACTUL ANTRENOR-ARBITRU FACTOR IMPORTANT ÎN ÎNSUȘIREA CORECTĂ DE CĂTRE FOTBALIȘTI A REGULILOR DE JOC.**

În conspectele de lecții ale antrenorilor există un timp rezervat însușirii regulilor de joc. Asistînd la antrenamentele mai multor echipe, am constatat însă că marea majoritate a timpului, dacă nu chiar tot, este folosit pentru pregătirea fizico-tehnică a jucătorilor. Este normal să se pună accentul pe tehnica individuală. A nu rezerva însă însușirii regulilor de joc cel puțin 2 ore săptămînal, considerăm că înseamnă a se face o instruire incompletă. Așa se explică faptul că, din necunoașterea regulei de ofsaid — de exemplu —, există jucători care nu știu că aceasta intră în vigoare nu în momentul primirii, ci în cel al pasării balonului. De asemenea, dintr-o insuficientă cunoaștere a obstrucției unii jucători sînt mirați de deciziile pe care arbitrii le iau uneori chiar în suprafața de pedeapsă.

4. **IN MIJLOCUL JUCĂTORILOR, LA UN MECI DE FOTBAL, ARBITRUL — CU TOATE PREOCUPĂRILE SALE PENTRU OBSERVAREA GREȘELILOR — „SIMTE" JUCĂTORUL.** El poate să-și dea seama de calitățile de voință, de capacitatea de rezistență nervoasă, de spiritul colectiv și desigur de educația pe care a primit-o fotbalistul.

Colaborarea cu antrenorul poate evidenția mai bine lipsurile din pregătirea sportivului, arbitrul servindu-i antrenorului informații din joc, care-l pot ajuta să corecteze deficiențele.

La rîndul său, antrenorul competent, poate — judecînd la rece — după joc, să facă observațiuni asupra arbitrajului și care a fost contribuția lui la desfășurarea în bune condițiuni a meciului respectiv.

Antrenorii mai pot ajuta pe arbitri în foarte multe moduri. Referindu-ne la aspectul disciplinar, considerăm că nici nu mai trebuie insistat asupra educării jucătorilor în vederea comportării pe teren. Comportarea lor pe teren reflectă însuși nivelul de educație al antrenorului. Cum este antrenorul, așa sînt și jucătorii, iar dacă aceștia sînt nedisciplinați, arbitrul are mari greutăți în decursul unei partide.

5. **CONTACTUL CU ECHIPE STRĂINE,** poate oferi prilej antrenorilor și arbitrilor să tragă anumite învățăminte. Schimbul de impresii asupra jocurilor internaționale și asupra arbitrajelor acestora, făcut într-un cadru organizat, poate aduce serioase îmbunătățiri metodelor de muncă ale acestor doi factori.

Ei se pot informa reciproc; pe de o parte, arbitrul care pleacă să conducă un joc în altă țară unde antrenorul lipsește, iar pe de altă parte antrenorul poate prezenta aspecte din arbitrajul prestat la un joc peste granță. Pentru jocurile internaționale din țară, analizele comune pot scoate în relief aspecte care fără îndoială pot îmbogăți bagajul de cunoștințe atît al antrenorilor, cît și al arbitrilor.

6. **LA ANTRENAMENTELE ECHIPELOR, ARBITRUL DE FOTBAL SE FAMILIARIZEAZĂ CU NOILE PROCEDEE TEHNICE, LE APRECIAZĂ CA ATARE ȘI NU CA ABATERI DE LA REGULAMENTUL DE JOC.**

Prezența arbitrului la antrenamentele echipelor îi va da posibilitatea — cu sprijinul antrenorului, bineînțeles — să cunoască mai bine jocul, să aprecieze justețea eforturilor care se fac pentru îmbunătățirea calitativă a fotbalului și firește îl va pregăti mai bine pentru conducerea jocurilor.

Mai sînt și alte forme de colaborare în afara contactului reciproc și ne referim la atitudinea pe care antrenorul poate s-o ia în timpul sau după desfășurarea partidei respective. Atmosfera de calm care trebuie să se degajе din atitudinea antrenorului este de multe ori determinantă în timpul unei partide disputate cu mai multă ardoare.

Credem că a sosit timpul să se înțeleagă că între arbitri și antrenori nu poate fi și nu trebuie să existe o separațiune de muncă și de răspundere.

Ei răspund împreună în fața organelor de conducere, în fața masei de iubitori ai sportului cu balonul rotund, de modul cum își îndeplinesc sarcina de cinste de a ridica fotbalul la nivelul tehnic și educativ pe care îl reclamă condițiunile create de regimul nostru democrat-popular.

ALEXANDRU COSTEANU
MIHAI POPA
arbitri de fotbal

SCHI

Dinamo Brașov se pregătește în vederea sezonului de iarnă

— Interviu cu antrenorul Ștefan Stăicu'escu —

Este binecunoscută activitatea pe care sportivii din Brașov o desfășoară în sezonul de iarnă. Indeosebi la schi, sînt atrași mii de tineri și tinere, care profită de prima zăpadă pentru a practica această frumoasă disciplină sportivă.

În așteptarea primilor fulgi de nea, cei mai nerăbdători sînt însă sportivii care participă în diferite concursuri cu caracter republican și internațional, sportivi aparținînd diferitelor cluburi și asociații din localitate.

La Olimpia, Voința, la C.S.A. și îndeosebi la Dinamo, sportivii secțiilor de schi și-au început de mult pregătirile.

Pentru a afla detalii în legătură cu pregătirea schiorilor, ne-am adresat cunoscutului antrenor Ștefan Stăiculescu, antrenor al „subsecției" de fond din cadrul clubului Dinamo.

— Pentru cititorii și sportivii care urmăresc activitatea schiului v-am ruga să ne spuneți cîte ceva în legătură cu pregătirea schiorilor clubului Dinamo. O primă întrebare: de cîte lot dispune actualmente clubul Dinamo?

— *În cadrul celor trei subsecții ale clubului avem următorii schiori: Nicolae Munteanu, Ion Birlă, Florea Voina și Bujor Pipoș la sărituri și combinata nordică; Ilona Mikloș, Gohn Kurt, Ion Letcă, Dan Focșeneanu, Ion Matei și Eugen Șandru la probe alpine și Dinu Petre, Gh. Bădescu, Ion Rășină, Ion Bogdan, Marcela Bratu, Iuliana Simon și Viorica Kolcer la fond. Aceștia sînt seniorii și senioarele. În afara lor dispunem de numeroși juniori, printre care talentații Ion Mateșan și Ion Mureșan (sărituri), Nicolae Șuteu (alpine), Nicolae Sumedrea și Nicolae Olteanu (fond) și alții. După cum vedeți un lot numeros, care participă cu multă regularitate la pregătiri.*

Dinu Petre, **cel mai bun schior fondist de la Dinamo Brașov, campion al țării la 15 km și component al ștafetei Dinamo, campioană republicană**

Pentru fiecare „specialitate" se fac pregătiri aparte. De exemplu săritorii și cei de la combinata nordică, sub conducerea antrenorului Ion Oprea, fac cîte 4 antrenamente pe săptămînă, în această etapă de pregătire specială. Pentru viteza de reacție se fac sprinturi scurte de 30—50 m și starturi pentru detentă, sărituri în lungime și înălțime; pentru forță se lucrează la haltere, crosuri în pădure și cu bicicleta, iar pentru coordonare, gimnastică la aparate. Aceeași pregătire o aplică și Gh. Roșculeț, care se ocupă de probele alpine.

— Dar fondiștii?

— *Despre fondiști vă pot vorbi mai mult. Este doar specialitatea mea. Spre exemplu, eu fac cu subsecția fond, șase antrenamente săptămînale. Etapa de pregătire fizică specială este considerată pentru noi hotărîtoare. În fiecare dimineață se lucrează o oră asupra calităților deficitare (viteză și rezistența forței), iar zilnic, așa cum am amintit, există un program special. Luni 2 ore, patine pe role. Vă rog să nu rîdeți, dar de două ori pe săptămînă — luni și joi după-amiază la începutul șoselei care duce spre comuna Cristian, schiorii clubului Dinamo pot fi văzuți pregătindu-se pe patine cu role. Marți, avem trei ore de cros în pădure. Ziua de miercuri este cea mai încărcată: se fac antrenamente de viteză, cu repetări la 400, 800 și 1.200 m, precum și gimnastică, iar vineri se face cros cu temă.*

— Care sînt roadele pregătirii de pînă acum?

— *Normele de control au arătat că sportivii noștri au arătat o bună pregătire la viteză (100 m și 400 m) cît și la rezistență (3.000 m plat și 5.000 m cros). De asemenea, și la forță pregătirile se prezintă într-un stadiu avansat.*

— Ce obiective aveți în sezonul care se apropie?

— *După cum se știe în ultimul sezon de schi, reprezentanții clubului Dinamo din Brașov au cîștigat 19 titluri de campioni republicani. La aceasta se mai adaugă frumoasa performanță pe care a realizat-o Ilona Mikloș în Italia. Deci avem ce apăra. Și pentru aceasta ne-am propus ca obiective, cîștigarea a 5 titluri la probele alpine, 2 titluri la combinata nordică și 6 titluri la fond. De asemenea, avem ca obiectiv principal obținerea unor timpi mai buni față de anul trecut și, îndeosebi, pentru numeroșii sportivi din cadrul clubului nostru, care fac parte din lotul republican.*

— Noi vă dorim succes. Dar am vrea în încheiere să ne vorbiți și despre condițiile pe care le aveți în desăvîrșirea obiectivelor propuse.

— *Întrebarea este cît se poate de binevenită și vreau să arăt, cu acest prilej, că ni s-au oferit condiții foarte bune pentru pregătirea noastră. Și în plus să scot în relief faptul că toți schiorii clubului Dinamo sînt conștiincioși în munca lor profesională, fiind apreciați la locurile lor de muncă. Toate acestea fac ca pregătirile să se desfășoare în condiții bune și roadele se vor vedea cît de curînd.*

D. STANCULESCU

HOCHEI PE GHEAȚĂ

Să facem cunoștință cu noile modificări aduse regulamentului de joc!

Spectatorii care au asistat la deschiderea festivă a sezonului de hochei și patinaj au remarcat desigur că terenul de hochei avea un aspect nou. Despre ce era vorba? Ochiul atent al spectatorului, obișnuit cu patinoarul, a observat că mantinelele sînt mai rotunjite la colțuri, că cercurile de angajament din apropierea celor două porți aveau niște linii ajutătoare noi și, în plus, zonele de apărare păreau mai mici. Ce se întîmplase?

Cu acest prilej au început să se aplice și la noi modificările aduse regulamentului jocului de hochei pe gheață. Aceste modificări au fost aprobate în cadrul Congresului de vară al Ligii Internaționale de Hochei pe gheață, care a avut loc în acest an la Rimini (Italia). Cu acest prilej au fost modificate parțial aproape o treime din articolele regulamentului de joc cu scopul, în principal, de a întări disciplina pe teren și de a asigura jocului de hochei o notă de mai mare sportivitate. De asemenea, s-a ținut seama și de faptul că multe din articolele regulamentului erau greoi redactate, ceea ce producea multe confuzii, dînd loc la interpretări prea largi în aplicarea regulilor respective. Pentru a se înlătura acest neajuns s-a hotărît simplificarea acestor articole, prin eliminarea unor paragrafe sau prin reformularea mai clară a altora.

Firește că în cadrul acestui material, cu un caracter pur informativ, noi nu ne vom opri asupra tuturor celor 24 de articole care au fost modificate. Dorind să venim în ajutorul spectatorilor care în acest sezon își vor îndrepta pașii mai des spre patinoarul artificial din parcul „23 August", vom discuta cele mai semnificative modificări.

În primul rînd, despre marcajul terenului. La Rimini s-au stabilit în această privință o serie de lucruri cum ar fi: mărirea razei de cerc cu ajutorul căreia se dă unghiul de rotunjire a mantinelelor și mărirea, de asemenea, a distanței variabile dintre linia de fund a terenului și linia roșie care marchează linia porții. În această privință vom remarca faptul că printr-o mai mare rotunjire a colțurilor mantinelelor, se evită, pe de o parte, numeroasele înghesuieli care se produceau în aceste locuri, fapt care ducea la dese întreruperi ale jocului, iar pe de altă parte se reduce simțitor posibilitatea de a folosi colțul mantinelei pentru a executa diferite pase.

Prin depărtarea liniei de poartă de linia de fund, deci prin mărirea spațiului care există între poartă și mantinela din spate s-a creat posibilitatea de a se acționa mai în voie prin spatele porții, dîndu-se astfel mai multă spectaculozitate fazelor din apropierea porții.

Tot în cadrul acestui congres au fost adoptate unele propuneri privind îmbunătățirea marcajului terenului la cercurile de angajament. Aceste modificări au darul de a ajuta mult pe arbitrii în așezarea precisă a jucătorilor în momentul angajamentului. Și pentru că tot sîntem la capitolul angajamente vom nota un fapt important și anume acela că imediat după ce a fluierat reluarea jocului, arbitrul aruncă pucul, chiar dacă la angajare nu se găsește decît un singur jucător. De ce este importantă această precizare? Numeroși antrenori foloseau angajamentele drept un original mijloc de a acorda echipelor lor un... „time-out". Arbitrul fiind obligat să aștepte așezarea echipei pe teren, antrenorii începeau să facă unele schimbări, care — bineînțeles — se efectuau în ritm de „melc" și care durau uneori minute întregi. Acum ei nu mai au această posibilitate, deoarece arbitrul fluieră și aruncă pucul, chiar dacă jucătorul echipei care încearcă să tragă de timp nu s-a prezentat la angajament.

O altă importantă precizare pe care o face acum regulamentul de joc este aceea a echipei „inferioară numericește". Datorită acestui fapt o echipă care are un jucător mai puțin pe gheață, din cauza aplicării unei pedepse minore obișnuite și primește un gol, jucătorul respectiv va reintra pe gheață chiar dacă nu s-a scurs timpul pentru care a fost eliminat. Deci în clipa marcării unui gol pedeapsa se consideră automat anulată. Vom face precizarea că dacă ambele echipe au cîte un jucător eliminat și se înscrie un gol, noua precizare a regulamentului nu se aplică, deoarece nici una din echipe nu este „inferioară numericește". De altfel, spectatorii care au asistat la jocul de deschidere al sezonului au putut vedea că, la un moment dat, ambele formații aveau cîte un jucător eliminat. În această perioadă s-a marcat un gol și cei doi jucători — fără să cunoască bine modificarea adusă regulamentului — au vrut să reintre în joc. Arbitrii au intervenit însă punînd lucrurile la punct.

Ca modificări importante aduse regulamentului de joc vom mai nota pe aceea privind acordarea șutului de penalitate. Această sancțiune se aplică cu mai multă... largheță și nu numai în fazele clare de gol. De asemenea, nu mai este obligatoriu ca șutul de penalitate să fie executat doar de jucătorul asupra căruia s-a comis infracțiunea. Acest „penalti" al hocheiului pe gheață poate fi executat de oricare dintre jucătorii echipei ce beneficiază de această lovitură.

În vederea întăririi disciplinei au fost reformulate și readaptate o serie de articole din regulament, care prin noua lor înfățișare ajută mult mai eficient pe cei doi arbitri în asigurarea spiritului de sportivitate și a disciplinei, nu numai în joc ci și pe banca de schimb. Nici antrenorii n-au fost uitați în această privință. Modificările aduse regulamentului se referă în mod special la acei antrenori care sînt recalcitranți. Astfel, în timpul jocului antrenorului îi este limitată raza de acțiune doar la atît cît ține... lungimea băncii!

În încheiere, vom aminti pe scurt că au mai fost aduse precizări unor articole privitoare la echipament, la aplicarea unor pedepse în așa fel încît să fie excluse posibilitățile de interpretare a regulilor, în scopul de a denatura esența acestui frumos și dinamic joc sportiv.

VASILE MILITARU
Secretar general al F.R.H.P.